„Este un Domn, o credință, un botez,” (Efeseni. 4/5.)

Despre botez

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu pe această temă.

...Vai de pruncul care e botezat cu lăutari, cu chef și cu dansuri! Vai de mortul care e îngropat cu lăutari! Vai de mortul care s-a îngropat, și s-a dat băutură la îngroparea sa!
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-07-1977

***

Iubiții Mei, oamenii nebotezați nu sunt creștini, măi tată, dar n-am putut să fiu cu acest cuvânt până acum. Și cum adică așa ceva în vremea aceasta peste biserică? Iată, Domnul lasă peste voi cuvintele cu care mereu Se întorcea în cer, căci a fost pustiire peste biserică și a fost lungă vremea aceasta de pustiire după ce preoții și arhiereii au făcut zapis cu antichrist și s-au lăsat ca să fie dezbrăcați de Duhul Sfânt, iar cei de după aceea, care au lucrat zapisul, n-au mai văzut lucrarea cea goală și trupul cel gol al bisericii. (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Și dacă s-a rupt legătura cu Dumnezeu și cu legea cea din strămoși, această legătură ruptă căreia nu i s-a văzut ruptura și întreruperea ei, această legătură ruptă n-a mai avut lucrare de înaintare ca să aibă Domnul biserică cu preoți îmbrăcați cu Duhul Sfânt, care să lase urmași îmbrăcați cu Duhul Sfânt. Dacă preoția lui Hristos a fost din una în alta, adică din uns în uns, și dacă unsul unei vremi a vândut lui antichrist această haină, și dacă antichrist prin vicleșug i-a șters ungerea, n-a mai fost apoi lucrarea aceea care să țină legătura lanțului cea din uns în uns, **și așa a rămas ungerea pentru preoție numai ca o rânduială făcută de oameni, orânduială goală de darul ungerii în preoție.** Dar nu numai atâta a fost stricăciunea aceasta și pustiirea aceasta, căci după aceea s-a ridicat lucrarea de stârpire a celor ce n-au ascultat să lepede legile strămoșești, adică **să asculte de lepădarea de credință,** adică să-și vândă botezul prin zapisul făcut cu antichrist, **care a reușit să strămute legea lui Dumnezeu de la locul ei.** (*Vezi selecția tematică: „Schimbarea sărbătorilor și lepădarea de credință”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; Issuu; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) Și s-a făcut prigoană peste cei ce n-au lepădat ungerea Duhului Sfânt, și au fost închiși și omorâți de puterea întunericului, și puțini a avut Domnul, în ascunzișul inimii lor, care au slujit și au putut lăsa slujirea cea din uns în uns. Și de aceea spun Eu că nu poți să fii preot dacă ești nebotezat și neîncreștinat, căci preoții cei care au fost apoi așezați de cei care dăduseră de la ei legea străbună, aceia nu au mai avut lucrarea Duhului Sfânt peste ei, și ungerea de preot n-a mai fost pusă la Domnul, și de aceea nici botezul cel după orânduiala datinei n-a mai fost pus botez, și iată că preoții cei puși după întreruperea cea de atunci, n-au mai avut ungere, și botezul n-a mai fost cu putere, pentru că nu este scrisă la Domnul preoția celor fără de ungere din uns în uns, și vreme după vreme s-a stins de tot puterea botezului, pentru că prea puțini au mai avut parte de preoți unși de Duhul Sfânt.

Am voit să lupt și să rup ceața aceasta și să Mă ajut cu poporul cel hrănit cu cuvântul Meu. Am așteptat să găsesc loc să pot vorbi cu acest popor, să-i pot încredința taina despre stricăciunea

cea din biserică, dar el nu M-a ascultat în lucrarea legilor sfinte, dară să Mă mai fi ascultat ca să îndrept cu el stricăciunea care a stricat biserica! O, este un sul în cer care este scris pe pământ din poruncă cerească. Și ce este în acest sul? Este scris legătură împotriva celor ce au rupt ungerea cea adevărată a preoției, căci dacă cei ce au scris zapis cu antichrist ca să schimbe legile Domnului, dacă aceia au schimbat, am dat poruncă să se întocmească sul scris, care să lege din lucru pe cei ce au schimbat lucrul lăsat de urmașii Mei cei unși până la ei. Și scris este: ***«Ce este legat pe pământ, este legat și în cer»,*** iar această legătură s-a legat pe pământ din porunca cerului, măi tată. Și dacă e greu de crezut aceasta, uitați-vă la fața bisericii și spuneți voi lui Dumnezeu ce a rămas din ea și ce este în spatele acestei fețe. Și iată lume nebotezată și neîncreștinată de nimeni atâta vreme. Și dacă ești neîncreștinat, cum se poate să fii preot după legea lui Iisus Hristos?

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în Biserică, din 04-12-1992

***

Măi Ierusalime, uită-te ce ordine a avut lucrarea Mea în lume acum două mii de ani. Când a fost să rostesc mântuirea omului prin răstignirea și prin învierea Mea, am lucrat mai întâi cu vestea pocăinței, și cine se așeza întru pocăință și întru credință și întru sfințenie, acela era botezat cu apă și cu Duhul Sfânt apoi. Cel ce alege să lucreze pocăința primește după aceea botezul cu apă, și după aceea, botezul cu Duhul Sfânt. Israele, tu ai venit la Mine în vremea aceasta. Ai auzit că am venit și vorbesc pe pământ, și ai venit să Mă auzi, și Eu te-am învățat să te pocăiești de toate relele tale, și tu n-ai făcut așa. Cei din vremea lui Ioan care veneau la botezul pocăinței întrebau pe Ioan: ***«Noi ce să facem?».*** Veneau mulțimile, și el zicea: ***«Pui de vipere, care fugiți de mânia ce va să fie, faceți roade vrednice de pocăință, și să nu ziceți că aveți de tată pe Avraam, căci din pietre se vor ridica fiii lui Avraam».*** Veneau vameșii și soldații și întrebau: ***«Noi ce să facem?»,*** și la toți le spunea Ioan să facă dreptate, să nu asuprească, să se mulțumească doar cu ce au, și dacă au mai mult, să dea și celui necăjit care umblă după Dumnezeu întru necazul său. Și tu veneai și Mă întrebai ce să faci, dar nu întrebai de pocăință, și întrebai ce să faci cu treburile tale trupești și pământești, și apoi ziceai că asculți pe Domnul ce-ți spune. Și de unde, tată, că tu Îmi spuneai Mie, și Eu îți ziceam „da". Dacă veneai să Mă întrebi de botezul pocăinței, erai acum pecetluit cu cuvântul împlinirii și cu Duhul Sfânt, și erai împărțitor de Duh Sfânt. Vezi tu, Israele, mai întâi este botezul pocăinței, și tu n-ai făcut așa. O, taina pocăinței este înaintemergătoare sfințeniei și credinței, și Duhului Sfânt apoi. **Acum biserica nu mai lucrează așa, că dacă vine cineva cu un prunc ca să-l boteze în numele Meu, ca să Mi-l încredințeze Mie, acela minte când vine, că nici el nu este pocăit și sfânt și credincios și nici pe prunc nu-l face să vină la Mine și după Mine așa cum a făcut Cornelie cu toată casa sa când s-a botezat de mâna apostolului Meu.** O, nu mai este, tată, pocăință la lume, **dar nici la tine, Israele, nu este**, căci pocăința lucrează sfințenie și atragere de Duh Sfânt de la Cel ce botează cu Duh Sfânt. Spune tu, poporul Meu, dacă se cunoaște botezul de la Dumnezeu peste oameni. Nu se cunoaște, tată. O, și ce vor răspunde cei ce botează în numele Meu pe cei ce nu sunt cu Dumnezeu, pe cei ce nu rămân cu Dumnezeu după botez? **O, să Mă crezi ce-ți spun, că totul a rămas numai un obicei și atât.** Dar tu, poporul Meu, să înțelegi, tată, calea Mea, și cum se merge pe ea, și de unde trebuie să începi. **Așa trebuia să începi, cu pocăința trebuia.**

Eu când am fost încercat de duhul veacului acesta M-am mărturisit Tatălui Meu de față cu ucenicii Mei și am spus tot ce am pățit de la duhul veacului acesta și n-am ascuns nimic. **Așa trebuie să lucreze cel ce se mărturisește; trebuie să spună tot în fața fraților, așa cum am făcut și Eu. Pe toate le-am făcut spre pildă celor de după Mine, dar omul n-a făcut ca Mine.**

Cine nu face ca Mine, Eu nu sunt Învățătorul aceluia. Acela n-a venit la Mine, acela nu are Învățător pe Iisus Hristos.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-1995

***

Israele, Israele, ce văd Eu pe pământ! Se botează omul în numele lui Iisus Hristos, se cunună în numele lui Iisus Hristos, merge din când în când la biserică în numele lui Iisus Hristos, și zadarnic face așa dacă nu se împărtășește cu Trupul și Sângele lui Hristos, zadarnic, fiilor. Ce văd Eu pe pământ, e jale mare. Nimeni nu știe ce va să zică biserică. **Biserică înseamnă fii care se împărtășesc cu Trupul și Sângele lui Hristos.** (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*) Cei ce nu se împărtășesc, în zadar se duc. O, cum să se împărtășească dacă ei nu sunt pregătiți pentru primirea Domnului, pentru venirea Domnului, dacă ei nu sunt gata în așteptarea Domnului? Se împărtășesc din an în Paști, după obiceiul oamenilor, dar niciodată nu sunt pregătiți, de vreme ce stau mereu în păcatele lor. Cine să-i învețe pe oameni? Cine, tată, cine? că n-are cine. **N-are cine să mai facă lucrarea de iertare a păcatelor oamenilor, lucrarea de împăcare a omului cu Dumnezeu.** N-are, fiilor, n-are cine, căci păstorul de azi e altceva, nu e păstor. Nu mai merge nimeni pe calea cea cu viață vie, și de aceea te-am ridicat pe tine, poporul Meu, și ți-am grăit din cer mereu, și tu ai crezut în Cel ce-ți grăiește, și te-ai sculat la drum, și iată, fac din tine cale a omului spre Dumnezeu, spre biserică vie, Israele. De aceea am împlinit această piatră pe pământ, ca să grăiesc din vârful ei și să arăt omului calea. Omul trebuie să creadă în Dumnezeu, să-L iubească și să-L urmeze pocăindu-se de toate cele muritoare și trecătoare, vindecându-se de moarte, măi fiilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la patru ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1995

***

Omule, întoarce-te acasă! La casa sufletului tău întoarce-te, la Mine întoarce-te, că am suflat duh din Duhul Meu când l-am zidit pe om la început, și l-am făcut după asemănarea Mea și după chipul Meu, căci Tatăl prin Mine le-a făcut pe toate câte le-a făcut. Prin Mine l-a făcut pe om, prin Mine l-a și născut, căci Eu M-am născut din Tatăl prin Fecioară și M-am făcut Om pe pământ, Om din cer între oameni și le-am spus oamenilor: ***«Cine nu se naște din cer, de sus, nu poate moșteni cerul și viața cea veșnică a lui Dumnezeu»***. Și cum poate să se nască un om din cer, Ierusalime al cuvântului Meu cel din cer? Cum poate să se nască cineva din cer? O, când l-am creat pe om după chipul Meu, am suflat peste el din Duhul Meu de viață și i-am dat în dar sufletul, ca să fie ființă vie, și apoi omul cel creat a căzut prin neascultare, prin semeție a căzut, dar Eu, ca un Creator, i-am lăsat sufletul cel dat în dar, ca să meargă acest dar până la capătul timpului, prin om, și la sfârșit să cer socoteală omului pentru darul Meu lăsat în omul născut din om, pentru suflet să-i cer socoteală. Iar după cinci mii de ani de la facerea omului am coborât din Tatăl, și în a șasea mie de ani M-am născut Om din cer, Om din Tatăl, prin Fecioară, ca să repar taina nașterii pe care aș fi voit s-o pun de la început peste omul cel creat de Mine și căruia i-am spus după ce l-am creat: ***«Nașteți și vă înmulțiți și umpleți pământul»***. Am coborât din Tatăl acum două mii de ani și am spus peste oameni: ***«Cine nu se naște de sus, din cer, nu poate moșteni viața cea veșnică»***.

Cum poate să se nască un om de sus, din cer? O, poporul Meu, ce durere pe Mine, că omul de pe pământ a zis că împlinește această Scriptură. Am spus: ***«Cine nu se naște din apă și din***

Duh, nu poate moșteni împărăția cerurilor». O, ce putere avea la începutul Meu cel de acum două mii de ani această Scriptură adevărată, și ce puțin adevăr are azi pentru cei ce zic că o împlinesc! Poporul Meu, poporul Meu creștin, cine se naște din apă și din Duh, acela viu este și face faptele vieții veșnice și se cunoaște că se naște din cer, de sus. Ce este nașterea din apă și din Duh? Cine se poate naște din apă și din Duh? Iată, îți grăiesc ție, Ierusalime al cuvântului Meu, ca să audă și omul ce grăiesc Eu pe pământ, că tu ești cel ce Mă cobori pe Mine din Tatăl ca să fiu între oameni, fiule credincios. **Cine se poate naște din apă și din Duh? Ce este mai înainte de această naștere? Propovăduirea Mea, propovăduirea cea despre Mine, Cel răstignit și înviat pentru mântuirea omului, și apoi credința și faptele credinței, acestea sunt mai întâi, iar după ele vine apa botezului peste cel credincios, botezul în numele Meu, și apoi Duhul Sfânt, Care pecetluiește lucrarea Mea în omul care se naște de sus.** Cine se naște din apă și din Duh, acela are lucrarea Mea în el, și este ucenicul Meu, și are lucrare de ucenic care naște din Mine ucenici la credința celor ce se apropie să creadă și să înfăptuiască viața credinței în omul care se îndumnezeiește între oameni. Cine se poate naște din apă și din Duh? Cel ce caută pe Dumnezeu cu credință sfântă și cu nădejde sfântă și cu dragoste sfântă, acela este cel ce dobândește naștere de sus, din apă și din Duh, prin ucenicii Mei în care Eu sunt până la sfârșitul veacului precum am spus.

O, ce durere pe Mine, că omul de pe pământ care stă peste oameni în numele Meu, zice că împlinește această Scriptură și că-i dă omului naștere din cer, naștere de sus, din apă și din Duh. Eu când Mă uit peste lumea cea botezată de om în numele Meu cu apă și cu Duh Sfânt, când Mă uit, Mă ia jalea și Mă cuprinde fiorul cel de pe cruce, fiorul răstignirii Mă cuprinde. Și precum cei ce-și ziceau sfinți M-au alungat și M-au omorât dintre oameni ca să împlinească, ziceau ei, legea lui Dumnezeu, tot așa și după aceea, cei ce se zic că sunt slujitori ai lui Dumnezeu peste oameni nu Mă pun pe Mine în oameni, căci ca să-l vezi pe un om că se naște de sus, din apă și din Duh, e mare minune înaintea Mea.

Mă uit peste oameni ca să-i văd pe cei născuți din apă și din Duh la cuvântul cel rostit de preoții bisericii din lume. O, biserica din lume nu seamănă cu biserica lui Iisus Hristos. Biserica Mea este altceva decât înțelege omul veacului acesta. **Tu ești biserica Mea, poporul Meu creștin, tu ești, fiule, tu ești. Tu trăiești creștinește, tu împlinești cele ce Eu am poruncit peste biserică.** Tu ești copil credincios, poporul Meu, și te-ai aplecat vestirii Mele cea lucrată prin cuvântul cel de sus venit pe nori, și te-ai botezat cu botezul credinței și te-ai umplut de Duhul Sfânt, pe Care Eu ți-L dau mereu, coborându-L din cer peste tine. Tu semeni cu Mine, Ierusalime, căci Eu te-am crescut și te-am făcut după chipul și asemănarea Mea, ca să am rudenii pe pământ și să am la cine trage când vin spre oameni ca să-i strig; să am casă de oaspeți, căci vin oaspete din cer pe pământ, ca să aduc înviere prin cuvânt peste oameni, să-i nasc de sus pe oameni.

O, oameni slujitori care v-ați așezat în numele Meu peste oameni! Unde sunt cei pe care voi i-ați botezat în numele Meu cu apă și i-ați pecetluit cu pecetea Duhului Sfânt? Vin și vă cer socoteală pentru rodul vostru. Unde vă sunt ucenicii? Puteți să Mi-i dați Mie așa cum Eu dau lucrul Meu Tatălui? Iată, vin la voi să vă cer socoteală de sufletele oamenilor, și fiecare păstor de suflete va da socoteală înaintea Mea.

O, cu cine să Mă ajut Eu în munca Mea de mântuire a omului căzut? Vin să-Mi păstoresc turma, vin la oameni să-i păstoresc, că păstorii oamenilor nu seamănă cu Mine. Cel ce păstorește, acela trebuie să fie viu și treaz peste turmă. Cel ce păstorește oile Mele, acela trebuie să fie născut de sus și să se cunoască nașterea lui cea de sus. **Cel ce nu crede în Mine și în cuvântul Meu care**

vine cu norii, acela nu este păstor, chiar dacă stă pe scaun de păstor, având toiag de păstor în mână.

O, e prea mare durerea Mea pentru om, dar cui să i-o spun?

O, oamenilor, să nu vă întrebați de ce strig mereu la păstorii voștri. Strig de mila voastră. Strig că M-a trimis Tatăl să strig oamenilor să învieze și să-I spun Tatălui: *Omul a înviat, Tată!* iar Tatăl să-Mi spună: *Adevărat, Fiule iubit, omul a înviat!* Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 27-04-1997

***

Dar ce este poporul Meu cel nou? Numai cel ce este nou poate fi popor al Domnului, căci scris este: ***«Cele vechi trec cu trosnet».*** Ferice celor ce aud cuvântul Meu și se scoală ca să se facă fii ai Mei în poporul Meu, în poporul Meu cel nou, că numai acela este poporul Meu. **Cel ce nu se naște din nou, acela este om între oameni, nu este fiu între fiii lui Dumnezeu. Dar va zice omul bisericii din lume că cel ce este botezat în Hristos, acela este om nou și fiu între fiii lui Dumnezeu. O, nu este așa, omule deștept și cunoscător al celor de sus, nu este așa. Omul nou este cel ce este curat și născut din cer, de sus, iar fiii cerului sunt curați. Care om botezat în Hristos prin apă, duh și sânge, care din toți aceștia botezați în numele Meu Îmi urmează Mie așa cum Mi-au urmat apostolii și sfinții și mucenicii și toți fiii cei curați care au urmat Mie printre fiii oamenilor?** Care din cei nepăsători de botez și de biserică și de sfințenie în trup și în duh, care din aceștia sunt oameni noi și popor nou? O, cel ce nu se naște din nou, și născut să rămână apoi, acela rămâne om între oameni, și nu fiu între fiii lui Dumnezeu. **Fiii lui Dumnezeu sunt altfel; sunt cei ce nici să moară nu mai pot, că sunt fiii vieții,** după cum scrie despre aceștia în Scripturi. (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; issuu; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) **Curând, curând, și tot omul cel nepăsător de viața cea veșnică va vedea pe poporul vieții veșnice, că Eu voi sta în mijlocul lui și îl voi străluci cu mare strălucire și voi lucra după cum este fapta fiecăruia, iar altfel nu voi lucra. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului, din 08-01-1998

***

Nu vrea omul de pe pământ să aibă înțelepciune ca să înțeleagă ce înseamnă nașterea de sus a omului care vrea să vadă împărăția lui Dumnezeu. Nașterea de sus a omului este sfințenia din om. Dacă omul cel sfințit nu se face sfânt cu mintea și cu inima și cu trupul, nu are naștere de sus înăuntrul său. **În zadar botează oamenii pe oameni în numele Meu; în zadar, dacă omul botezat nu-Mi slujește Mie apoi.** Iată, nu vrea omul cu nașterea de sus.

Am venit cuvânt nou peste pământ, ca să-Mi fac fii, fii născuți prin cuvânt spre ascultarea credinței. Oamenii care s-au făcut învățători peste oameni pentru Dumnezeu, aceia ascund lumina sub obroc, căci lumina este sfințenia care luminează din om, fiindcă omul sfânt este casa Mea, dar cei mari care s-au așezat peste casa Mea, suflă în lumina casei Mele, lovesc în sfinții Mei, care-Mi sunt biserică Mie pe pământ. Nu vrea omul cel înțelept să aibă înțelepciune sfântă, că omul înțelept iubește păcatul și se tăvălește în el și se murdărește în el, ca și copilul care-și face nevoia pe el, de îl șterge mama lui apoi, și îl spală de murdărie. Așa se murdărește omul în păcate, și vine apoi la Mine să-l șterg de murdăria lui și să-l spăl și să-l tot spăl. O, s-a înțesat pământul de murdăria

păcatelor omului, și trebuie ars cu foc pământul; trebuie, ca să-l fac curat și să-l fac nou ca pe un nou-născut. Și voi lucra prin cuvânt și prin foc, căci foc am venit să arunc pe pământ. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta, din 22-03-1999

***

Eu sunt Cel ce am lucrat peste pământ de la Facere și până azi, și voi lucra mai departe ca să sfârșesc tot ce a fost scris să fac și să lucrez, tot ce a fost scris despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi. Amin. Este scris în Scripturi despre nașterea din nou a lumii, despre întocmirea omului nou, după chipul și asemănarea Mea, și voi împlini, și împlinesc. Amin. **Chipul omului nou este descoperirea Duhului Sfânt pus de Mine în om, strălucind din om peste făptură**. **Și va fi un Domn, o credință și un botez peste tot pământul, căci cuvântul Meu va merge și va boteza peste tot, așa cum apele Iordanului s-au sfințit cu botezul Meu de la Ioan și au sfințit firea apelor din ape în ape, de la margini la margini, din cer până pe pământ, de deasupra cerului și până dedesubtul pământului, căci Eu eram Cel așteptat de toată făptura, și am împlinit proorocia care spune: *«Încă o dată va clătina Domnul nu numai pământul, ci și cerul».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2000

***

Eu sunt Cel ce am spus celor ce Mă urmează în lume: ***«Ieșiți din lume și nu vă atingeți de ce este necurat, ca Eu să vă primesc pe voi și să iau de la voi și să fim Tată și fii».*** Și tot Eu le-am spus: ***«Mergeți în toată lumea și vestiți Evanghelia venirii Mele și botezați pe cei ce ies din lume ca să creadă Mie»***. Și tot Eu am spus***: «Voi nu sunteți din lume, și de aceea lumea vă urăște pe voi».*** Apostolul Pavel umbla ca Mine, și tot era cu grijă să nu se smintească cineva întru el, în care vreme se făcea tuturor asemenea, ca să mai tragă dintre ei la Mine și la Tatăl, iar cel ce se boteza atunci se vedea că se botează, căci botezul se adeverea că este, prin lucrarea Duhului Sfânt, Care Se făcea râu din gura celui botezat, spre lucrarea de zidire a bisericii Mele cea vie. Dacă botezul nu-și găsește în om roadele lui, atunci omul este altceva, nu este creștin, nu este încreștinat și nu are semnul botezului peste el, și semnul supunerii, care-l arată pe cel botezat. Omul însă e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc, și el nu are nici măcar semnul supunerii peste el. Tot omul umblă cu capul descoperit păcătos fiind și fără stăpân, iar femeile, spre batjocura Mea, se împotrivesc prin semeție, umblând descoperite înaintea oamenilor și înaintea îngerilor și înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și gonind din preajma lor pe îngeri și pe sfinți și pe strămoși, iar omul e semeț și zice că Mă are pe Mine și că Eu îl iubesc așa cum este el, și se scoală omul și zice: „Cum de vorbește așa de mult Dumnezeu?". Iar Eu vorbesc mult și îi răspund omului prin vorbire multă, că mult s-a depărtat omul de cele ce Eu i-am cerut să facă, și să-Mi fie Mie biserică omul. Și iată, umblă omul să caute biserica, și ea nu este pe nici o cale. **Umblă să caute împărăția Mea, împărăția păcii,** și ea nu este pe nicăieri și nu se găsește nici prin școli, nici pe drumuri bătute lung, nici peste oceane, nici prin văzduh; pe nicăieri nu se zărește ea, iar cei ce o au pe ea nu mai umblă, nu mai caută, căci **ea este înăuntrul lor,** și pentru ea ei nu mai bat cale după cale, cum fac cei înțelepți care mereu învățând nu au nici un bob.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Antonie cel mare, din 30-01-2000

***

Am spus să veniți la izvor, și ați venit. Ferice celui ce știe să vină, că mare este taina omului zidit în Mine ca să fie. O, de ar ști omul ce este taina botezului, ar fi mare minune, dar omul nu știe cât de mare este taina aceasta, și de aceea nu rămâne în ea. Eu când am ieșit din apa Iordanului, din apa botezului, am adus pe pământ puterea acestei taine, viața omului nou, omul cu duh dătător de viață, omul îndumnezeit prin botez.

Fii atent la cuvântul Meu care izvorăște din Mine, popor mititel, că ai venit să te învăț și să știi. Puterea tainelor creștinești s-a stins din obiceiul oamenilor, iar oamenii se joacă de-a tainele lui Dumnezeu și n-au viață prin ele pe pământ, și n-are putere omul prin botez. Eu am venit Om pe pământ, dar când am ieșit din apa botezului, am fost mărturisit de Tatăl și de Duhul Sfânt și am lucrat apoi toată taina cerului peste om, ca să ia omul și să cunoască apoi, și să aibă omul viață din cer pe pământ. Viața din cer este să-L iubească omul pe Dumnezeu cu sufletul și cu trupul și cu duhul în toată vremea, așa cum am lucrat Eu înaintea Tatălui. **Eu pentru om am venit de la Tatăl, și am venit să-l nasc și să-l botez și să-l cresc și să-l slăvesc și să-l am pe vecie pe om, căci omul cel ieșit din om nu poate să fie dacă nu se naște din Mine pentru viața lui**.

Aș striga ca un leu rănit, să rup inima omului și să-l trezesc să audă de la Mine și să ia înțelepciunea tainelor vieții peste el, ca să știe că cel ce se botează, acela se naște din Dumnezeu, și trebuie să fie dacă se botează.

O, sunt cuprins în durere fără margini, că omul nu are început al său, nu are omul frică de Dumnezeu ca să se ridice pentru începutul său pentru ca să se facă om nou. Cel ce nu crede în viața veacului ce va să fie, acela calcă poruncile vieții acesteia, iar cel ce crede își lucrează lui această viață. Cel ce se botează, cel ce se naște prin botez, trebuie să se facă prunc apoi, trebuie să se facă copil apoi, căci aceasta este taina botezului: să fie omul prunc apoi, care nu mai trece și care moștenește pe cele din cer în el, nu pe cele de pe pământ, ci pe cele ale vieții ce va să fie. Eu M-am făcut atât de mic sub mâna botezătorului Meu, care nu se încumeta să Mă atingă, căci eram Dumnezeu din Dumnezeu, dar M-am smerit pentru ca să-l înalț pe om spre viață, spre locul pe care l-a pierdut omul prin mărirea de sine.

O, greu mai dă omul să înțeleagă tainele vieții! V-am adunat la izvorul tainelor vieții. Am spus să veniți la izvor, și ați venit. (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) Iar Eu spun așa: ferice celui ce știe să vină când îl chem, că mare este taina omului nou, zidit în Mine ca să fie. Eu voiesc să vă zidesc pe voi veac nou în calea venirii Mele în fața a tot neamul omenesc, zidire ca în cer, nu ca pe pământ. Viața veacului ce va să fie este din cer, și nimeni n-o poate lua de pe pământ. Botezul este din cer, credința este din cer, și acestea nu se pot lua de pe pământ. Iar cine le ia pe acestea se face prunc și are în el fața împărăției cerurilor, duhul omului cu duh dătător de viață, căci unde nu este moarte, acolo este locul împărăției cerurilor. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut", - și pe jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Învățătura Mea este duh de mângâiere, dar cine nu este copil nu-i trebuie mângâiere și se irosește în plăceri care aduc cu ele amărăciunea lor. Voiesc să-l trag pe om spre duhul mângâierii, spre duhul învățăturii Mele. Iată, Mă fac cuvânt peste pământ ca să Mă dau omului cu duhul mângâierii Mele și să învețe omul să vină la Mine, să vină la mângâiere omul. Să se tragă omul din el în lături și să-Mi facă Mie loc în el, ca să fie apoi. Amin.

Apa Iordanului a vorbit cu Făcătorul ei, a stat în lături de o parte și de alta a trupului Meu când M-am plecat sub mâna mărturisitorului Meu, botezătorul Ioan. Toate cele făcute de Mine Mă cunosc Stăpân al lor, dar omul nu vrea. Cel ce s-a vrut mare nu vrea. Cel mare nu vrea, dar taina botezului îl îndeamnă pe om să înțeleagă de la Mine viața și fața celui botezat.

O, vino, omule, spre pocăință, vino spre botez! Vino să iei de la Mine această învățătură, că nimeni nu te învață pe pământ puterea acestei taine, a nașterii din Mine a omului prin botez. Vino, și învață-te să vii, că mulți dau să vină, dar nu știu să vină. Această știință voiesc să ți-o dau. Mulți dau să se boteze, dar nu știu ce poartă în ea taina aceasta. Ea aduce împruncirea trupului și a duhului și a sufletului omului. Ea îl naște pe om pentru cer, nu pentru pământ.

Dau să te învăț, dau să te deprind să vorbești cu Mine, omule ieșit din om. La botezul Meu a vorbit cu Mine apa Iordanului și Tatăl din cer, și voiesc să știi ce înseamnă botez și nașterea ta de sus, ca să fii apoi, că iată, nu ești, și mori mereu și nu ești, căci iubești moartea și nu viața. O, Eu pentru tine am venit de la Tatăl și M-am făcut Om, și am trecut întru totul prin cele omenești, ca să le zdrobesc în trupul Meu și să auzi tu câte am făcut Eu pentru tine. Vino să auzi învățătura Mea de la sfârșitul timpului, că iarăși lucrez pentru viața ta, omule. Iarăși vin de la Tatăl și cu Tatăl ca să-ți dau mâna și să înveți să vii la viață, că Eu ție Mi-am dat viața, și mereu ți-o dau ca să iei din ea și să fii. **Cufundă-te în cuvântul Meu cel de facere nouă și botează-te în el,** omule, că-ți grăiesc cuvânt de naștere din nou, fiindcă Eu nu voiesc moartea ta, ci să te întorci și să fii viu. Amin, amin, amin.

Am spus să vină să le dau de la Mine celor ce Mă cer. Să vii, popor mititel, și să Mă iei de la izvor și să înveți să stai copil, ca să-ți dau mângâiere. Tu vii la mângâiere când vii la izvor, și Eu te mângâi cu cuvântul, dar fii atent că Eu acum două mii de ani M-am făcut Om, și am și Eu nevoie de mângâiere, și vin la izvor să bem și să ne mângâiem unii pe alții. Mare și dulce este taina mângâierii, și cât aș vrea să te văd lucrând cu ea, popor mititel de la venirea Mea! Eu când am ajuns Om desăvârșit lângă Tatăl acum două mii de ani, ți-am trimis pe pământ duhul mângâierii, că El este numai pentru cei ce-Mi urmează Mie pe drumul către Tatăl. Dar plinătatea Mângâietorului este acum, și este cu tine, căci Eu Mă fac izvor de cuvânt mângâietor pentru cei ce se nasc din Mine. Cel ce se naște din Mine, până nu trece prin baia pocăinței, care aduce iertarea păcatelor, nu poate să se nască pentru viață. Mângâierea Mea este duhul cunoștinței celor cerești prin duhul umilinței omului. Îl mângâi pe cel ce se pleacă spre Mine și îi dau înțelepciune curată și îi dau duh blând și smerit, ca să fie ca Mine și să-l am de mângâiere de pe pământ. Mă apropii să vin pe pământ și nu am duh de mângâiere de jos ca să vin blând și să vin cu iubire, că omul nu Mă așteaptă și nu stă în calea Mea cu dor. Aștept dor de pe pământ. Aștept pregătire de pe pământ. Îl aștept pe om să iasă în întâmpinarea Mea, și el nu vrea. S-a răcit omul de Mine și nu vrea.

Ioan, botezătorul Meu, a ieșit în calea Mea și Mi-a gătit-o și s-a făcut cale a Mea spre oameni și îi striga spre împărăția cerurilor. Și pe tine, popor micuț, te-am făcut cale a Mea peste pământ, ca să vin apoi și să împlinesc Scriptura venirii Mele. O, greu am răzbătut cu cuvântul venirii Mele, că omul e cuprins într-ale lui. Dar Mi-am împlinit cuvântul rostit din timp și am ieșit peste țara venirii Mele și strig peste ea, și strig din ea, ca să se audă venirea Mea, care vine cuvântând de deasupra pământului și înnoind duhul omului. Amin. (*Vezi selecția tematică: „România - Noul Ierusalim - Noul Canaan", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; scribd; archive; issuu; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2001

***

O, taina mângâierii este cu omul care pune peste el cuvântul Meu, cea mai mare mângâiere. Iar acum, în zilele cele din urmă, am adus mângâierea pe pământ, am adus taina raiului, cuvântul Meu cu omul, ca să-l mângâi Eu Însumi pe om și să-i dau putere să se întoarcă în taina mângâierii, căci raiul este chiar mângâierea, taina mângâierii, grădina vieții și viața cea din grădină, viața cea veșnică peste om, și Eu o aduc acum pe pământ la om. Amin.

Ioan M-a mângâiat în ziua botezului Meu. A grăit cu Mine Ioan, și Eu M-am mângâiat, căci cuvântul este mângâiere. Am vorbit unul cu altul, și duhul mângâierii a fost între noi în ziua de Bobotează. Cuvântul sfințește totul. Apa spală și mângâie cuvântul, căci botezul este taină dulce și plină de mângâiere. Botezul este foc și apă, și amândouă curăță pe om, și amândouă mărturisesc. Cine-l face pe om să vină spre botez? Cuvântul. El este ca focul care curăță răul din om, și omul se înnoiește prin cuvântul care curăță. Iar apa este mângâierea cuvântului, semnul spălării, semnul care mărturisește taina botezului, viața cea de sus peste om.

O, copii mângâiați! Ioan, botezătorul Meu, M-a mângâiat. Am vorbit amândoi la Iordan și Ne-am mângâiat unul pe altul. Această mângâiere s-a făcut rod al credinței omului care a cunoscut că Eu eram Dumnezeu și că am lăsat prin Ioan botezul pentru om. **Fără botez omul nu se naște. Fără botez nu are început omul. Iar cine are început prin botez, acela rămâne cu acest început și nu se mai pierde din el și nu se mai strică, ci se face mângâiere a Mea, și Mă ia și Mă dă din el la cei ce însetează după adevăr.** Amin.

Sunt iar la voi, ca și în ziua ce a trecut. Eu prin cuvânt sunt cu voi. Voi prin cuvânt sunteți cu Mine. Cu cuvântul ne mângâiem, că el este mângâierea și taina vieții, taina care mângâie și care este ruptă din viața cea de veci.

…Am adus la voi deslușirea tainei mângâierii. Taina raiului este cuvântul, mângâierea care vine din cuvânt. Cuvântul este iubirea cea din rai, dintre Mine și om, iar fără cuvânt nu este iubire. Amin. Iubirea este numai din cuvânt, iar fapta iubirii este chiar mângâierea, cuvântul care are în el taina mângâierii între Mine și om, între om și Mine, și între om și om. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2001

***

Cuvântul Meu peste pământ e praznic de Bobotează. Să se boteze în el tot omul care vine spre pocăință, să se boteze cu Duh Sfânt și să se facă un sânge cu Mine, că Eu vreau să fac cerul și pământul ca la sfârșit, și pe omul cel nou să-l fac și să împărățesc cu el pe pământ, cu el și cu tot cerul pe pământ pe vecii, că vin veciile la locul lor, iar Eu, și cu Tatăl, și cu îngerii, și cu oamenii să petrecem veciile, praznic de vecii în veci de veci, că mare bucurie sunt praznicele Domnului, poporul Meu. O, Eu grăiesc ție și îți spun că ești poporul Meu. Dacă n-aș grăi așa, nimeni n-ar înțelege că Eu sunt Dumnezeul tău, iar tu, poporul Meu; Dumnezeu adevărat și popor adevărat. Dacă n-am cui să grăiesc, nu pot nici să fac, căci facerea se face cu cuvântul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2002

***

Ioan, nașul Meu, e plin de cuvânt, **că Eu cu sfinții vin**, și grăiesc cu voi, și cu ei peste voi, așa cum voi faceți când Eu și cu voi grăim în mijlocul Ierusalimului, că la voi s-a unit cerul cu pământul în mare lucrare, iar împărăția cerurilor așa se face, fiilor copii. Amin, amin, amin.

*– Tu, Doamne, ai spus celor ce cred în Tine**: «Fără Mine nu puteți face nimic».** Eu sunt botezătorul Tău, și fără Tine n-am putut să fac aceasta până ce Tu n-ai spus să fac. Când eu am dat să-Ți mărturisesc mărirea zicând la Iordan că se cade ca Tu să mă botezi pe mine și nu eu pe Tine, când m-ai găsit botezând pe oameni cu botezul pocăinței și cu apa Iordanului, Tu ai stat smerit sub mâna mea, ca Unul Care vine să Se pocăiască, și apoi să Se boteze, și apoi să învețe să fie împărăție a cerurilor. Eu m-am supus cuvântului Tău și Te-am botezat cu apă la cuvântul Tău, și atunci S-a făcut Duhul Sfânt porumbel și Ți S-a așezat deasupra și a rostit din partea Tatălui zicând: **«El este Fiul Meu Cel iubit, întru Care am binevoit»**. Atunci Tu ai împlinit în fața celor adunați pentru pocăință și pentru botez la Iordan, și ai împlinit în fața Tatălui porunca cea care ține în ea pe toate celelalte și care spune așa: **«Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot cugetul tău, din toată virtutea ta, din tot sufletul tău, și pe aproapele tău, ca pe tine însuți».** Amin. Despre această lucrare voiesc eu să vorbesc acum înaintea Ta și înaintea Ierusalimului Tău de azi și înaintea neamurilor pământului, Doamne, Mielule al Tatălui. Mai mare lucrare ca aceasta nu este nici pocăința, căci dacă ea este în om, omul nu mai greșește, și tot așa va face și aproapele său. Amin.*

Cine Te iubește pe Tine, Doamne, acela Te ascultă, așa cum eu Te-am ascultat la Iordan și Te-am așteptat să Te arăți, și să Te ascult apoi. **Iubirea de Dumnezeu este chiar ascultarea de Dumnezeu***, căci cel ce iubește face în dragul celui iubit, și aceasta este iubirea. Iubirea de Dumnezeu este iubirea. Spun această taină mare și atât de mare ca să vadă omul că nu-l iubește pe aproapele său. Nici eu n-am putut să-i iubesc pe cei ce se pocăiau spre iertarea păcatelor și spre botezul cu apă la Iordan; nici eu n-am putut până ce mai întâi nu Te-am ascultat pe Tine și pe Tatăl, Care mă călăuzea spre ziua aceea, fiindcă eu de aceea m-am născut: m-am născut ca să-L ascult pe Dumnezeu și să lucrez după voia Lui. Amin. Tainica mea lucrare nu o cunoaște omul mai mult decât o arată Scripturile cele despre mine, dar nașterea mea cea proorocită de prooroci, și viața mea cea de până la Iordan și, apoi, cea de până la plinirea ei când prin femeie Irod mi-a tăiat capul ca nu cumva să se pocăiască și să se întoarcă și Tu să-l primești pe el, Doamne, și să-l ierți și să-l ai al Tău, viața mea cea tainică nu o cunoaște omul, Doamne al celor ce Te ascultă lucrând în taină lucrarea ascultării, precum și eu am împlinit, ca apoi să pot iubi pe aproapele meu ca pe mine însumi, să-l ajut să Te iubească pe Tine precum eu Te-am iubit. Nimeni nu poate să iubească pe aproapele său decât cel ce iubește pe Dumnezeu ascultându-L pe El, și iată, nu este pe pământ iubire în om pentru aproapele său. Eu când i-am iubit pe oameni i-am iubit așa cum Îl iubeam eu pe Dumnezeu și pe mine. I-am iubit vrând să-i dau Lui așa cum m-am dat eu. I-am iubit spunându-le să se pocăiască pentru împărăția cerurilor, așa i-am iubit. Strigam la ei cu toate puterile duhului și ale sufletului și ale trupului meu cel curat de cele omenești și pământești. Îi strigam spre cer, și apoi le-am arătat lor pe Fiul Tatălui Savaot după ce le-am zis că după mine, după botezul meu cu apă, în care eu îi așezam pe ei, vine Cel ce îi va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc, și în mâna Căruia este lopata care curăță înaintea Lui aria ca să meargă și să-Și adune grâul în jitnițe, iar pleava, în foc nestins.*

O, Doamne, tot omul care este pleavă și nu grâu, tot cel ce nu Te iubește pe Tine, acela este un foc nestins, căci cel ce nu iubește pe Dumnezeu, acela își grămădește păcate peste păcate, și în focul păcatelor nestinse arde tot omul care nu iubește pe Dumnezeu, și tot așa îl iubește și pe aproapele său. Nu mai este om pe pământ care să știe ce este iubirea de aproapele său, iar eu vin cu Tine, Doamne, pe pământ cuvânt, vin prin firul coborârii Tale și intru pe porți în cartea Ta și mă scriu în ea lângă Tine și lângă poporul Tău. Le-ai spus fiilor din porți să spună la tot poporul Tău să aibă grijă fiecare de numele său cel scris în Cartea Vieții, în cartea aceasta, și ca să nu șteargă duhul rău din cartea aceasta pe cel ce nu veghează la bucuria Ta pentru cel scris în cartea Ta, Doamne. Fiecare copil scris în cartea aceasta trebuie să fie o bucurie a Ta, iar cei din porți aceasta lucrează: dorința Ta, bucuria Ta de la fiii cei scriși în cartea aceasta. Amin.

O, fiilor copii, Domnul Iisus Hristos așa vă are pe voi, cei ce-I sunteți Lui și sfinților Lui porți de intrare în Ierusalimul Domnului, de la voi de pe pământ. Fii-copii vrea Domnul să fie toți cei din Ierusalim, și ce frumos este fiul-copil, așa cum a fost Domnul în mâna Tatălui, copil ascultător de Tatăl Său! Fiul nu este la fel ca fiul-copil. Fiul poate să se ridice împotriva tatălui său dacă se face mare, dar fiul-copil stă copil, stă dulce și rămâne frumos ca și copilul care împarte în jur dulceața tatălui său pentru el. Fiul dacă se face mare lucrează singur, se simte mare, și apoi i se arată lucrarea care întristează iubirea, iubirea tatălui său pentru copilul său. Fericit este tatăl care are copii, și aceasta se poate vedea din cele ce se văd; și întristat este tatăl care are fii, și, iarăși, aceasta se poate vedea din cele ce se văd.

O, fiilor copii, ce frumos este acest cuvânt: fii-copii! Acest nume să-l poarte cu toată bucuria toți cei ce sunt poporul cel nou, poporul venirii Domnului. Amin.

O, fii ai oamenilor, **strig prin cartea Cuvântului lui Dumnezeu**, *strig la voi: pocăiți-vă! Vă trebuie iubire de Dumnezeu și credință în El, credință cu credincioșie și nu oricum credință, și vă trebuie rugăciune plină de cumințenie și care să nu ceară pentru voi, ci pentru Domnul în voi.* (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, -* și pe *edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; issuu; archive.org;* n.r.) *Cine cere de la Domnul pentru el însuși, acela nu poate face voia lui Dumnezeu, că nu poate Domnul să facă în om și voia omului și voia lui Dumnezeu. Aștept cu Domnul în porțile cele zdrobite de suferința Domnului în fiii Săi cei purtători de Dumnezeu pentru cei de pe pământ, și intru cuvânt în cartea Cuvântului lui Dumnezeu ca să vă strig din nou, după două mii de ani. Pocăiți-vă, pocăiți-vă, pocăiți-vă! V-am adus aminte de porunca dată de Dumnezeu ca s-o împlinească omul. Vă strig lângă apa vieții, lângă cuvântul vieții și vă spun: pocăiți-vă! Și vă spun să iubiți pe Dumnezeu cu toată ființa Lui din voi, și pe aproapele vostru ca pe voi înșivă după ce Îl veți iubi pe Dumnezeu iubindu-vă așa și pe voi înșivă; așa, și nu fără iubirea de Dumnezeu în voi.*

E mare râu de viață înțelepciunea cuvântului gurii Domnului peste pământ în zilele acestea când El S-a întors la oameni ca să-i tragă pe toți la Tatăl. Apropiați-vă și ascultați și împliniți în voi iubirea de Dumnezeu. Praznicul Bobotezei să fie toate sărbătorile mele de pe pământ între voi. Praznice de pocăință să fie ele, de la margini la margini. Aceasta vă cer eu, Ioan, botezătorul Fiului lui Dumnezeu.

O, nu vă botezați în apă pruncii și atât. Botezați-vă voi mai întâi, în botezul pocăinței, și apoi botezați-vă și fiii tot așa. Nu vă jucați de-a baba-oarba cu Dumnezeu, că ceea ce a luat să facă creștinismul de azi, cel așa-zis creștinism, n-a luat de la mine, ci a luat de la sine. Eu l-am

așezat pe om să se pocăiască, și apoi să se boteze cu apă spre iertarea păcatelor, și apoi să învețe de la Duhul Sfânt, și apoi să-și boteze copiii având grijă să-I dea Domnului și nu lumii. Vai vouă dacă veți mai crede că-L puteți înșela pe Dumnezeu botezându-vă copiii la preoții care-și îngrămădesc păcate peste păcate, și apoi se fac botezători de prunci fără să fie ei mai întâi botezători pentru cei ce nasc prunci aducându-i la ei să-i boteze. Nu așa se făcea botezul pe vremea mea, pe vremea apostolilor ucenici ai Domnului, ci se boteza toată casa, de la tată până la prunc, cu botezul pocăinței prin propovăduire, și de la ea, prin credință, și apoi prin iubire de Dumnezeu și de aproapele, până ce praznicul Bobotezei se încununa cu coborârea limbilor Duhului Sfânt peste cei botezați și curățiți de păcat prin pocăința de faptele lor rele.

O, până când, fii ai oamenilor? O, cine v-a ademenit pe voi să vă supuneți oamenilor și nu lui Dumnezeu? Faceți, dar, fapte vrednice de pocăință, că iată-L pe Fiul lui Dumnezeu cum Își face fii din cei neluați în seamă de îngâmfarea cea din omul care se numește pe sine botezător peste fiii oamenilor. Eu vă botez cu botezul pocăinței, dar lângă mine este acum Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Amin, amin, amin.

*Iar eu, Doamne, voiesc să-i iau pe cei mici, pe poporul Tău, și să grăiesc cu el deosebit, așa cum făceai Tu când cu fariseii grăiai într-un fel, iar cu ucenicii Tăi grăiai deosebit. Celor ce mă întrebau: **«Dar noi ce să facem?»** eu le răspundeam să facă roade vrednice de pocăință, iar pe cei ce erau ucenici ai mei i-am învățat deosebit mereu, așa cum și Tu lucrai, iar eu tot ca Tine lucram, ca să fiu după chipul și asemănarea Ta pe pământ. Amin, amin, amin.*

– O, cum să nu Mă bucur de bucuria ta, botezătorule al Meu! Avem cărarea sub picioare și mergem pe ea și îi îmbrățișăm deosebit în taina cuvântului pe cei ce sunt ucenicii Mei pe pământ. Tu ai fost taină mare între oameni, așa cum Eu te-am vestit celor ce Mă ispiteau cu mintea și cu gura lor, cu privire la tine și la Mine. **Hai să închidem ușa după Noi și să Ne bucurăm cu ucenicii cei pecetluiți pentru tainele cele adânci ale venirii Mele la om după două mii de ani.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 25-01-2003

***

Semnul credinței este grăirea în Duhul Sfânt. Nu poate fi omul numit om credincios, om cu credință în Mine dacă nu are din el grăire de Duh Sfânt apoi, semnul primirii credinței și a botezului cu credință, **că omul în zadar s-a învățat să se boteze cu apă dacă nu a învățat duhul pocăinței spre iertarea păcatelor,** duhul căruia îi urmează grăirea în Duhul Sfânt, ca semn al sfințeniei omului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 21-09-2003

***

O, cei ce se botează ca oamenii, aceia nu ştiu ce înseamnă botez, iar cei ce se botează ca Mine, aceia ştiu să rămână întru Mine şi botezaţi în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, dar cum să fac să înţeleagă tot omul de pe pământ iubirea dintre Mine şi om, cuvântul Meu, iubit şi împlinit de om? Curând, curând Mă las peste pământ cu ziua Mea cea mare și strălucită, și am spus că înaintea ei trebuie să meargă peste oameni duhul pocăinței și duhul proorociei, căci așa înseamnă botez şi om botezat cu Duhul Sfânt, Care Se întoarce de la om la Mine mângâindu-Mă și proorocind că s-a apropiat împărăția cerurilor, așa cum Ioan Mă mângâia și Îmi vestea împărăția

și venirea ei pe pământ cu omul. (*Vezi selecția tematică: „Despre sfârșitul lumii și Ziua Domnului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomg; archive; Google Drive; pubhtml5; Scribd, n.r.*) O, Eu n-am venit să-i iau omului împărăția, ci am venit să i-o dau pe a Mea, pe cea mai bogată, pe cea care nu se va lua de la el, iar Eu în dar i-o dau, numai să vrea el să se dea ei și s-o cunoască întru Mine, căci Eu în lume am venit nu ca să-i iau omului împărăția, ci am venit să vin și să Mă duc să gătesc omului loc dulce, și iar să vin apoi și să-l aduc pe pământ pentru toți cei ce rodesc întru Mine, iar Eu curățindu-i și îngrijindu-i pe ei, mai mult să rodească ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza) din 19-01-2004

***

În duhul sărbătorii de Bobotează Eu, Domnul, întâmpin iarăși pe poporul Meu, căci sărbătorile Mele și ale sfinților Mei s-au făcut și se fac cărări de coborâre ale Duhului Meu Cel învățător peste fii, și iată, Ioan, nașul Meu de botez, așteaptă la hotarul dintre zi și noapte ca să Mă mărturisească pe Mine și pe poporul Meu în cer și pe pământ, sus și jos, așa cum tot cerul de sfinți așteaptă. Amin.

Ridicați-vă, voi, porți, că Eu iarăși intru în carte cu sărbătoare de Bobotează, că voiesc să se boteze în cuvântul Meu toți cei ce cred în venirea Mea cea de acum, **căci cel ce este botezat, este cel ce este credincios Ființei Mele cea de Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și lucrării cuvântului Meu, cu care am coborât și cobor pe pământ**, și apoi să-i spun celui ce Mă aude prin porți, **să-i spun să se boteze în cuvântul Meu**, în Duhul Meu, după cum Ioan, Botezătorul Meu, a spus la Iordan celor ce veneau la el, le-a spus: ***«Pocăiți-vă!».*** Amin, amin, amin.

*– O Dumnezeule Miel, eu numaidecât am intrat în cartea Ta cu poporul Tău, căci aștept aceasta ca unul plin de dor și de duh mărturisitor, că nu e fericire mai dulce în cer pentru sfinții Tăi ca și aceea de a putea să Te mărturisească ei din cer pe pământ prin venirea Ta cea de acum cu sfinții Tăi. Și eu, ca și Tine, tot așa și eu îi spun poporului Tău și la tot omul care ne ia de pe masa nunții Tale de cuvânt, le spun la toți care aud din cer glasul Fiului lui Dumnezeu, trâmbița pentru înviere, le spun să se boteze în cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă eu le-am spus la cei ce veneau spre mine la apa Iordanului pentru botez, le-am spus: **«Pocăiți-vă! Eu unul vă botez cu apă spre pocăință și spre iertarea păcatelor prin pocăința voastră, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine și este Cel mare, și Acesta va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc».***

O, cum să facem, botezătorule Doamne, cum să facem, Doamne, să-l aducem pe om la pocăință, și apoi la botezul cu Duhul Sfânt? Când eu propovăduiam în deșertul Iudeii împărăția lui Dumnezeu, care se apropia de iudei ca să-i cuprindă în ea, chemam la pocăință pe cei ce mă auzeau, și venea Ierusalimul și Iudeea și împrejurimile Iordanului, iar eu îi botezam cu apă pe cei ce-și mărturiseau păcatele cu pocăință, dar am văzut și pe farisei și pe saduchei că veneau la botez, iar eu, văzându-i vicleni, i-am oprit și le-am spus să facă roade vrednice de pocăință dacă nu știu să se pocăiască pentru botezul cu apă, iar dacă ei se bizuiau în chip fățarnic pe Avraam, i-am înfruntat și le-am spus că Dumnezeu poate să ridice lui Avraam fii chiar și din pietre, și i-am numit pe ei pui de năpârcă, și pe drept i-am numit așa pe cei ce credeau că vor scăpa oricum de mânia ce va să vină peste cei ce și-o lucrează pe ea și nu salvarea lor, iar apoi ei s-au dus într-ale lor nelepădându-și păcatul din ei, păcatul semeției și al neiubirii de Dumnezeu, păcatul cel din strămoși, și cu care poporul iudeu dădea la moarte pe cei drepți din el ca să-și facă ei loc cu împărăția lor sub numele de fii ai lui Avraam, dar ei erau pui de năpârci, Doamne, căci când Tu

ai venit pe pământ, ei Ți-au păzit viața ca să Te omoare chiar din vremea pruncieI, Doamne, dar au făcut ei aceasta după ce Te-au aflat de la mine, căci Tu ai ieșit și Te-ai arătat și Te-ai mărturisit apoi și pentru salvarea lor, iar ei Te-au dat la moarte apoi prin păcatul hulei și al vânzării, Doamne.

O, eu grăiesc poporului Tău de azi cuvânt de iubire pentru Tine, Învățătorule al meu și al lui, iar Tu binecuvintează acum cuvântul meu!

– Amin, amin, zic ție, Botezătorul Meu, Eu sunt Cel ce botez cu Duhul Sfânt și cu foc, iar tu vestește această taină și putere a botezului acesta, vestește-o poporului Meu de azi. Amin.

– Domnul Iisus Hristos este Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Apropie-te de mărturisirea mea, popor născut din cuvântul lui Dumnezeu, căci botezul cu Duhul Sfânt a lucrat cu putere, și la vedere a lucrat după ce Domnul S-a dus la Tatăl și Și-a lăsat ucenicii la lucru ca să așeze ei biserica Domnului pe pământ, iar Duhul Sfânt Se desăvârșea în cei ce veneau la pocăință și apoi la apa botezului spre iertarea păcatelor lor, și erau cuprinși în Duhul Sfânt cei ce se botezau în numele lui Hristos. Dar cum aceasta? O, ferice și iar ferice de acela care știe să vină la Dumnezeu, că acela este cel ce se pocăiește mărturisindu-și toate păcatele, toată moartea din el, spălându-se de ea prin pocăință și prin apa care mărturisește de pe pământ, și apoi acela se unește cu lucrarea Duhului Sfânt, făcându-se vas nou, om nou, iar Duhul mărturisește apoi din cer și Se slăvește cu semnul Lui în cel botezat cu Duhul Sfânt, și iată, Domnul S-a dus la Tatăl pentru ca să-L trimită pe Duhul Sfânt și să Se coboare El în cei ce se curăță de sine ca să intre în ei Duhul Sfânt, împărăția lui Dumnezeu cu toată slava ei, cu Duhul Sfânt al ei, duhul sfinților împărăției cerurilor pe pământ, și iarăși spun: Ferice celor ce știu să vină la Dumnezeu, că aceia fiii lucrării Duhului Sfânt se vor face, și se vor chema așa apoi. Amin.

O, popor al Mielului Cel junghiat! Sângele Lui îl spală de păcat pe cel ce știe ce înseamnă nașterea cea din cer, nașterea cea din pocăință și din botezul cu Duhul Sfânt. O, uită-te bine în mijlocul tău și vezi! Semnele Duhului Sfânt grăiesc în cei ce s-au dat să fie vase purtătoare de Dumnezeu. Dacă ai păcat asupra acestei lucrări de venire a Domnului pentru ca să-Și facă El cu ea fii ai împărăției Lui pe pământ între oameni, fii povățuiți și crescuți cu Duhul Sfânt, scoală-te și te fă pui de Dumnezeu, căci fariseii și saducheii erau pui de viperă când se îndreptau spre botezul cu apă la Iordan fără ca ei să-și spele în apă și în mărturisire cu pocăință păcatele lor cele ascunse, și prin care ei mușcau pe furiș, dar duhul proorociei i-a vădit pe ei cum sunt și i-a scris în cartea vremii. O, înțelepțește-te din pilda aceasta și învață puterea și taina botezului cu Duhul Sfânt, Care vădește răul din om ca să-și curețe Luiși arie în om dacă omul știe să înțeleagă cum poate să-L aleagă pe Dumnezeu lucrător în el, lucrător cu Duhul Sfânt în cel ce-și descarcă sarcina sa ca s-o ia pe a Domnului s-o poarte apoi.

O, fiule al acestui cuvânt, o, pui de Dumnezeu, dacă ai păcat asupra Duhului Sfânt, Cel din mijlocul tău lucrător pentru tine, și nu știi că ai acest păcat, eu îți spun că-l ai. Scoală-te, dar, și te curățește prin pocăința cea cu umilință lucrată, căci Domnul te așteaptă să fii purtător de Duh Sfânt, Duhul Care mărturisește din cer în cei ce se botează în El. Scoală-te ca să te botezi cu acest botez, căci botezul acesta s-a făcut râu mare peste tine ca să se boteze în el toți cei la care ajunge acest râu de botez, iar tu ai acest râu. Mulți în tine, popor credincios al acestui cuvânt de venire al Domnului, mulți în tine nu știu puterea și taina botezului cu Duhul Sfânt, Care lucrează apoi din om, însemnându-l pe el botezat. O, ție îți trebuie putere de pocăință, fiule, iar pentru

această minune îți trebuie minte-minune, iubire-minune, temere de Dumnezeu-minune, și-ți trebuie credință-minune, credință ca a lui Avraam, care a crezut nestrămutat că Domnul a venit la el, la masa lui și în viața lui. O, dacă nu vezi bine lucrarea lui Dumnezeu în mijlocul tău, ai încă păcat împotriva Duhului Sfânt. Dacă nu știi să te cunoști în acest păcat, poți să înțelegi singur. Curge din tine râul Duhului Sfânt între frate și frate și în părți spre cei străini de viața lui Dumnezeu? Înțelegi tu voia lui Dumnezeu peste tine precum în cer pe pământ? Are Domnul de la tine rod de Duh Sfânt? Ai tu rod de-al Domnului în tine și în jurul tău? Ești blând și smerit cu inima ca Domnul tău? O, eu te învăț minte și te învăț pocăința. Caută să vezi dacă nu cumva ai lovit în cărarea Domnului spre tine, dacă nu cumva ai fost apoi ascuns cu aceste lovituri, iar când Domnul ți le-a spus n-ai voit să te curățești ca să fii curat și apoi credincios așezării Lui cu care stă înaintea ta. Te-a povățuit Domnul să vii la El cu fratele tău, pe care l-ai doborât de la lucrarea inimii curate între frate și frate, între Dumnezeu și creștin, că iată, Domnul îl plânge și azi pe poporul cel de demult, cel din vremea trupului lui Verginica, popor care n-a venit la pocăință când a greșit față de lucrarea Domnului între frate și frate, față de credința și statornicia sa și a fratelui său.

Vine Domnul la tine cu multul și te îndeamnă să te botezi cu Duhul Sfânt, Care-l face nou pe om mai mult decât apa care mărturisește de pe pământ. O, spală-te în vasul acesta, popor de demult al acestui cuvânt, și tu, cel de azi popor al Domnului, dar să auzi ce-ți spun. Tu trebuie să fii popor frumos prin lucrarea Duhului Sfânt, Care Se sălășluiește în cei curați de sine și de păcat împotriva fraților lor. O, lasă-te spre frumusețea feței Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt Se revarsă când El este, și acesta este semnul celor curați pentru Duhul Sfânt, Care Se dovedește prin rodul lor cel adus lui Dumnezeu, rod de ucenici pentru Duhul Sfânt pe pământ. Amin.

O, Doamne, să se curețe poporul Tău cel de demult al acestui cuvânt și cel de azi popor al Tău de peste tot, să se curețe de tot ce Te îndurerează și să învețe el lucrarea aceluiași duh în ei, lucrarea Duhului Sfânt, Care leagă biserica într-un singur duh, Duhul lui Hristos. Amin.

O, mult aș mai grăi, Doamne, o, mult aș mai îndemna eu pe poporul Tău spre botezul cel de la Tine! De peste tot, pe unde ai Tu fii credincioși venirii Tale cea de acum, aș vrea să se strângă poporul într-o unire de Duh Sfânt, și așa să-și cunoască el lucrarea sau nelucrarea, curăția sau necurăția inimii frate pentru frate, și așa să se boteze el apoi în puterea Duhului Sfânt, lucrător cu multul, Doamne, prin duh de biserică peste cei ce se nasc din El pui de Dumnezeu, puii Duhului Sfânt, rod al Duhului Sfânt, Duhul Care naște biserica lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul, îți văd durerea, Botezătorule al Meu, căci Noi suntem fiii durerii, și de aceea suntem. Hai să Ne așezăm sărbătoarea de azi, și apoi vom grăi mai aprins cu poporul Meu de azi. Amin.

Poporul Meu, mergi, tată, acum, în căminul trâmbiței Mele cu rugă și cu laudă pentru ziua de sobor a Botezătorului Meu Ioan. Mergi, tată, și așează acolo zi de slăvire, zi de duh peste acel așezământ sfințit de cuvântul Meu acum, cămin nou-născut, cu lucrare de nou Ierusalim așezată peste el. Amin. Vom veni apoi înapoi pe colină și vom zidi peste tine lucrare de Duh Sfânt, și apoi vom scrie toată cartea zilei, tată, că e de lucru peste statura cea întreagă a poporului Meu de peste tot. O, mult lucru e de lucrat, mult, tată, mult pentru fața și viața cea întreagă a poporului Meu de peste tot.

Voi, copii din porți, sunteți sub greu, tată, căci poporul nu știe să-și facă bine curățirea sa. Cei ce știu să stea bine lângă voi, aceia sunt cei mai crescuți și cei mai de folos Mie și vouă sub sarcina Mea cea de azi cu voi. Iată, taină mare îi spun poporului Meu de peste tot: **Cel ce nu știe sau nu poate să lucreze la împărăția Mea, care se zidește și care zidește acum pe pământ, acela măcar să nu strivească lucrul celor ce lucrează la ea peste om.** Aceasta este ceea ce vom lămuri astăzi prin învățătura cea sărbătorească de azi, în duh de Bobotează lucrând aceasta. Amin.

Pace și duh de Bobotează las Eu peste creștetul și peste inima poporului Meu, și Îmi voi învăța iarăși poporul, căci sunt Domnul Învățătorul. Amin, amin, amin.
Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul, din 20-01-2008

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în acest nume crede și se botează tot neamul creștinesc de pe pământ. Amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, în acest nume M-am făcut și Mă fac cuvânt acum, la sfârșit de timp, căci Tatăl Mă trimite să lucrez așa, dar cel ce nu înțelege crucea Mea atunci și acum, zadarnică îi este credința, **zadarnic îi este botezul dacă nu vine după Mine cu viața sa așa cum au venit sfinții pe urma Mea** atât cât au petrecut ei pe pământ, după ce iubirea lor se făcea în ei iubire de Dumnezeu, iubire și sfințenie în duhul, în sufletul și în trupul lor.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei cruci, din 27-09-2008

***

Pace vouă, copii din porți! Așezați-Mă în carte ca să păstoresc pe cei ce vin la apă de Bobotează și pe cei ce nu vin, și **pe cei ce vor auzi cuvântul Meu de Păstor, cu care Eu botez inima omului cu botezul Duhului Sfânt ca să-l nasc pe om de sus**, căci omul este născut de jos. Și acum, iată, păstoresc. Amin.

O, luați aminte, luați aminte voi, cei care înțelegeți prin darul Meu de peste om, și voi, cei care nu înțelegeți statul lui Dumnezeu cu omul, împărăția Mea cu cei ce Îl cunosc pe Dumnezeu! Luați aminte și strigați la Dumnezeu să vă desfacă urechile și apoi mintea ca să-L pricepeți pe Dumnezeu pe pământ ca și în cer cu împărăția Sa și cu voia Sa, căci Eu acum două mii de ani Mi-am învățat ucenicii să ceară la Dumnezeu să fie pe pământ ca și în cer împărăția Mea și voia Mea.

Eu sunt Cel ce botez cu Duhul Sfânt și cu foc pământul și noroadele de pe el, și am grăit în zi de Bobotează poporului adunat la izvorul Meu, și am grăit noroadelor. Fericiți cei ce au urechi de auzit și fericiți cei ce împlinesc cuvântul Meu în vreme de întuneric, în vreme de necredință!
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, din 19-01-2009

***

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)
(*Sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)
(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv)

***

Alte teme: